

nelle EC-nederlaag Doetinchemse dames tegen Nelsen (0-3)

Faalangst besmet Orie

Frank Bolder

DOETINCHEM – De dames van Mepal/Orien hebben de tweede lijn van de afgelopen weken in het Europa Cupduel in het Italiaanse Nelsen voortgezet.

Met enige moeite weet Jacqueline Schimmel de omhoogspringende Nienke Vollema nog van een goede set up te bedienen. Links volgt Marita Hüninghake de bal. Aan Nelsen-zijde maken Cecilia Tait en Mariella Dallari aanstalten om te blokkeren. Rechts staat Alessandra Ramaglia.

Verlamd van de nervositeit liet de Achterhoekse equipe zich in sporthal Rozengaarde voor zeshonderd toeschouwers gewillig afdragen: 0-3 (7-15, 8-15, 13-15).

„Geen wonder”, aldus trainer René Striekwold, „als de basistechnieken niet eens lukken, verdien je het niet om te winnen. Opslag, pass en blok, het was tweede klas niveau. Ik heb niet één keer de indruk gehad dat we in de wedstrijd zaten”, verduidelijkt Striekwold. En mopperend op enkele basisspelers: „Als Kirsten Gleis goed kan scoren, moeten de anderen dat toch ook kunnen. Het is het oude liedje. Speelt de één goed, is de ander weer slecht. En we hebben niemand, die het team daar doorheen kan slepen.”

Striekwold had het duel tegen Nelsen met een heel klein beetje optimisme tegemoet gezien, maar dat pakte vanaf het begin anders uit. De opslag, waarmee hij de volgens zijn informatie zwakke pass van enkele Nelsen-speelsters had willen ontregelen, lukte van geen kant.

Onder het motto: wie serveert de leepste bal? begon Orion steeds eenvoudiger te serveren. Het werd Nelsen toen wel erg gemakkelijk gemaakt. De Italiaanse pass lag goed en met de sterke aanvalsters Vollersten en Tait kon Nelsen volop scoren.

In de beginfase van de wedstrijd raakte Orion al van de

kook. Striekwold moest bij 2-7 in de eerste time out vluchten en bij 2-10 deed hij dat nog een keer. De Orion-trainer moest wat. Hij praatte als Brugman en wisselde later nog Kirsten Gleis voor Nienke Vollema en Mick Benerink voor Christa Muller. Met enkele welgemikte klappen haalde Gleis Orion even uit de misère, maar op 7-12 raakte de ploeg volledig besmet met faalangst en verzandde de reddingsactie: 7-12.

In de tweede doorgang beleefde Orion even een opleving. Met Kirsten Gleis en Christa Muller weer terug werkte de ploeg een kleine achterstand weg. Van 4-7 werd het 8-7. Orion ontlasde aan deze tussensprint geen herwonnen levenskracht, nee, eerder het tegenovergestelde. Een foute opslag van Nienke Vollema hield de ontredde Orion in. Met twee time outs bij 8-10 en 8-12 probeerde Striekwold opnieuw orde op zaken te stellen, maar helaas. Een wanhoopswissel (Lianne Wijnholts voor Nienke Vollema) bracht zelfs niet het uitstel van executie: 8-15.

Orion gaf de snelle nederlaag nog een enigszins verdraagzame aanblik in de derde set. Daar leek het eerst echter niet op. Met tussenstanden van 0-5 en 5-12 stevende Nelsen rechtstreeks op de zege af, maar dat werd Orion toch te gek. Twee time outs bereidden dit keer wel het beoemde effect. Met Cecilia Tait als toonbeeld van desinteresse moent Nelsen Orion dichterbij laten komen. Toen bij 10-14 Marita Hüninghake weer terug kwam leek er voor Orion toch een setje in te zitten. Bij 13-14 was de strijd nog open.

Trainer Cesare del Zozzo deed toen wat van hem werd verwacht en nam zijn allereerste time out. Nelsen liet zich vanaf dat moment niet meer van de wijs brengen en nadat wederom Nienke Vollema van pure zenuwen de opslag buiten de lijnen werkte, maakte Nelsen het karwei professioneel af: 13-15.

Zoals elke coach na een overwinning had Cesare del Zozzo ook een aardige opmerking voor Orion. „Orion speelt beter dan vorig jaar. Het is meer een team geworden. Als we net zo slecht gespeeld hadden als vorig jaar (2-3 winst in Doetinchem), waren wij het slachtoffer geworden van Orion.”

Gevraagd naar de individuele sterkte van de Orion-speelsters liet Del Zozzo zijn Italiaanse gevoel voor charme even de vrije loop. Waardereide woorden waren er voor Jacqueline Schimmel en Marita Hüninghake. De Italiaanse trainer zou beide speelsters er zo bij willen hebben, maar hij maakte onmiddellijk de aantekening dat hij met spelverdeelster Beatrice Biggiorini al behoorlijk verwend is.

Voor de Duitse Marita Hüninghake had Del Zozzo buitengewone belaninstelling. Haar 'attack sinistro' sprak hem wel aan. Hüninghake zelf ziet die belangstelling wel zitten. Ze heeft nooit onder stoelen of banken gestoken, dat ze via Nederland het Italiaanse volleybal wil bereiken en navigeren de Amerikaanse Julie Vollersten volgend jaar terugkeert naar de Verenigde Staten is een opmerking van Del Zozzo natuurlijk nooit weg.